

AD POPULUM

APOSTOLATUS VETUS ROMANUS

“Convertimini ad Dominum”

Epistola Pastoralis Ad Cinerum Feriam Et Initium Quadragesimae

Carissimi

« Convertimini ad Dominum Deum vestrum, quia benignus et misericors est, patiens et multae misericordiae, et avertit a malis. » (Ioël 2:13)

Iterum nobis aperitur sacrum tempus Quadragesimae, quo Mater Sancta Ecclesia nos ad intimiorem conversionem vocat, ad mentis et cordis reversionem ad Dominum, qui nos caritate aeterna dilexit. Cineres, hodie in frontibus nostris impositi, non sunt mera poenitentiae signa, sed urgentissima admonitio veritatis quam homo modernus, in sua vanitate, oblitus est: *« Memento, homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris. »* Mundus nos decipit fallaci spe, quasi sit in nostra potestate beatitudinem nostram fabricare; at in ipso Quadragesimae limine, Ecclesia superbiam humanam frangit et nos monet omnem carnem esse foenum, omnem gloriam saeculi tam cito marcescere quam florem agri (cf. Is. 40:6-7).

Ecclesia tamen non nos vocat ad desperationem, sed ut oculos nostros ad Patrem misericordiarum attollamus, qui *« non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur et vivat »* (Ez. 33:11). Quadragesima non est tempus solius disciplinae corporalis aut ritus externi, sed renovatio interior, conversio cordis et donum amoris ad Deum qui nos prior dilexit (cf. 1 Io. 4:19). Ieiunia, mortificationes, preces et eleemosynae ex vera caritate oriri debent, ne fiant vana exercitia sine animae fructu.

Caritas Ieiunii, Caritas Eleemosynae

Dominus nos admonet in Evangelio hodierno: *« Ubi est thesaurus tuus, ibi erit et cor tuum. »* (Matt. 6:21). Haec verba in corde spiritualis languoris nostri temporis feriunt. Mundus docet nos bonis temporalibus inhaerere, cupiditatibus nostris indulgere, pecuniam colligere, honores sequi. Attamen omnia haec pulvis sunt et umbra. Si cor nostrum ad temporalia figimus, in vanitate peribimus; si vero in caelestia erigimus, ab ipsis caelestibus conformabimur.

Ieiunium, oratio et eleemosyna non sunt disciplinae ad nosmet ipsos coercendos, sed viae ad cor nostrum liberandum. S. Augustinus de his tribus columnis vitae spiritualis monet:

« Nemo existimet ieiunia sola, vel preces solas, vel eleemosynam solam sufficere. Ieiunium sine misericordia sterile est; oratio sine ieiunio languida est; eleemosyna sine pietate vana est. Qui ad Deum volare desiderat, debet habere duas alas: ieiunium et eleemosynam, precibus roboratas. »ⁱ

Per ieiunium corpus castigamus, concupiscentias refrenamus, et spiritum in ordinem redigimus. S. Basilius Magnus ieiunium ‘arma spiritus’ appellat,ⁱⁱ quia roborat animum adversus tentationes, ad virtutes nos exercet, et gratiam divinam recipiendis aptiores reddit.

Eleemosyna vero est opus caritatis, in quo renuntiatio nostra in beneficium aliorum convertitur. Non nobis tantum negemus, sed alios in caritate ditare studeamus. S. Thomas Aquinas monet:

« Melius est dare eleemosynam ex eo quod sibi negavit, quam ex sola abundantia, quia in hoc homo maiorem caritatem ostendit. »ⁱⁱⁱ

Sanctorum Gaudium in Abnegatione

Mundus deridet notionem renuntiationis cum gaudio. At, hoc est paradoxon Evangelii: qui amiserit vitam suam propter Christum, inveniet eam. (cf. Matt. 16:25). Sancti, qui maxime dilexerunt, hoc optime comprehenderunt. S. Franciscus Assisiensis omnia bona terrena dereliquit, dicens Dame Paupertati nupsisse. S. Teresia a Iesu Infante, in obscuritate claustrum latens, in sua ‘parva via’ renuntiationis summam felicitatem invenit:

« Cum quis diligit, non computat. Non dicit: “Huc usque ibo et non ulterius.” Amat quantum potest, et etiam ultra quam potest. »^{iv}

Tempus Ut Multum Diligamus

Dominus mulierem in domo Simonis Pharisei laudavit dicens: *« Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. »* (Luc. 7:47). Quadragesima nobis data est ut multum diligamus—Deum super omnia, et proximum sicut nosmet ipsos.

Catechismus Baltimorensis nos admonet:

« Ad digne recipiendum Sacramentum Poenitentiae, debemus habere dolorem de peccatis, propositum firmum emendandi, confiteri peccata sacerdote, et esse parati ad satisfactionem iniunctam implendam. »^v

Hoc est verus spiritus Quadragesimae: non dimidia conversio, non languida emendatio, sed cor totum Deo offerre.

In itinere ad Pascha, dona nostra, cum caritate oblata, fructus uberrimos afferant sanctitatis. Et Beatissima Virgo Maria, quae fideliter sub Cruce stetit, nobis gratiam impetret ut sicut ipsa dileximus, sicut ipsa passa sumus, et sicut ipsa gaudemus in gloria Christi Resurgentis.

Benedictione et precibus meis vos comitans,

J. B.

Brichtelmestunensis

Feria III infra Hebd Quinquagesimæ MMXXV A.D.

ⁱ S. Augustinus, Sermo 207: *De Oratione, Ieiunio et Eleemosyna*

ⁱⁱ S. Basilius Magnus, *Homilia de Ieiunio*

ⁱⁱⁱ S. Thomas Aquinas, *Summa Theologiae*, II-II, q. 32, a. 5

^{iv} S. Teresia a Iesu Infante, *Historia unius animae*

^v *Catechismus Baltimorensis* No. 3, Q. 777